

ת"פ (קריות) 38107-05-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 38107-05-25 מדינת ישראל נ' פלוני
(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

חלק כללי:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימשה נ.נ. (להלן: "**המתלוננת א.**") כמנהלת סניף חנות בגדים "קסטרו" במתחם חוצות המפרץ (להלן: "**החנות**"). בנוסף עבדו בסניף הגברת נ.ח. והגברת א.ח. (להלן: "**המתלוננת ב.**" ו-"**א.ח.**" בהתאמה). א. מ. שימש כמנהל סניף חנות הבגדים "קסטרו ילדים" (להלן: "**המתלונן**"), הממוקמת בסמיכות לחנות.

במספר מועדים אשר אינם ידועים למאשימה, נהג הנאשם לפקוד את החנות תוך שהוא דורש לקבל שירות מן המתלוננת א. בלבד ולשהות בחנות למשך פרקי זמן ממושכים.

עובר לאירועים נשוא כתב האישום דנן, במהלך ביקורו של הנאשם בחנות, פנה הנאשם לעובדות החנות ותיחקר אותן אודות המתלוננת א. וביקש מהן שימסרו לו את מספר הטלפון הנייד שלה.

משחששה המתלוננת א. מהתנהגותו של הנאשם, פנתה אליו וביקשה ממנו שבמהלך שהייתו בסניף יפנה לקבל שירות מאחת העובדות האחרות ובמקביל דיווחה להנהלת המתחם אודות התנהלותו של הנאשם.

משהתעלם הנאשם מבקשת המתלוננת א. והמשיך להטרידה, פנתה המתלוננת א. לבית משפט השלום בחיפה ובתאריך 24.9.24 ניתן, על ידי כב' השופט רמזי חדיד במסגרת ה"ט XXXX-09-24, צו האוסר

עמוד 1

על הנאשם, בין היתר, להטריד את המתלוננת א. ולהגיע לסניף וזאת עד ליום 16.3.2025 (להלן: "צו ההגנה").

העובדות:

בתאריך 15.9.24 בסמוך לשעה 15:23, נכנס הנאשם לחנות וביקש לשוחח עם המתלוננת א..

משניסטה המתלוננת א. להתרחק מהנאשם תוך שהיא מזיזה את אחד המתקנים בסניף שעליו הונחו בגדים, על מנת שיחצוץ בינה ובינו, ירד הנאשם על ברכיו והחל לזחול לעבר המתלוננת א. עד אשר הגיע אליה ובשלב זה תפס ברגלה וניסה לנשקה.

בתאריך 25.3.25 עם פקיעת צו ההגנה, בשעה מדויקת שאינה בידיעת המאשימה, הגיע הנאשם לסניף וביקש להתנצל בפני המתלוננת א. על כך שהיא מרגישה מוטרדת ממנו, וזאת כשהוא אוחז בידו במתנה המיועדת עבורה.

בנסיבות אלה, ובשל חששה מפני הנאשם, נכנסה המתלוננת א. למחסן הסניף וזאת בעוד הנאשם ממתיך בסניף ומסרב לעזוב את המקום, עד אשר המתלוננת א. תסכים לשוחח עמו. בשל סירובו לעיל, הזעיקה המתלוננת א. את הנהלת המתחם.

בתאריך 28.4.25, בשעה 21:56 או סמוך לכך, עת שהו המתלוננת א. וא.ח בסניף, נכנס הנאשם למקום שבידו מתנה המיועדת למתלוננת א. וביקש לשוחח עמה. משהבחינה בו המתלוננת א. היא נמלטה מהמקום.

בנסיבות אלה, עת הסבירו המתלוננת ב. וא.ח. לנאשם כי המתלוננת א. אינה בחנות וכי הן מבקשות שיעזוב מאחר והן צריכות לסגור את החנות, סירב הנאשם לבקשתן והחל להסתובב ברחבי החנות.

מששמע המתלונן את המתרחש בסניף, ניגש למקום ודרש מהנאשם שיעזוב את החנות. בתגובה, החל הנאשם להטיח קללות במתלונן ותקף אותו באופן שדחף אותו בפניו באמצעות ידו ובתכוף לכך ברח הנאשם מהחנות.

בשלב זה, נמלטה המתלוננת א. לרכבה שחנה בחניית המתחם כשהיא מלווה במתלוננים ובא.ח..

משנכנסה המתלוננת לרכבה, הגיע הנאשם עם רכבו וחסם את נתיב הנסיעה של המתלוננת א. באמצעות רכבו.

מיד ובתכוף, יצא הנאשם מרכבו כשהוא אוחז חפץ הנחזה להיות אקדח (להלן: "האקדח") וניסה להתקרב לעבר המתלוננת א., תוך שהמתלוננים א.ח. מנסים להרחיקו מפניה.

במעמד זה איים הנאשם על המתלוננים בהתנהגות ובמילים באופן שהציג להם את האקדח בידו ואמר למתלונן שהוא יירה בו ויביא לו אנשים ממשפחת פשע. כמו כן איים הנאשם על המתלוננת א. באומרו לה "ניסו אני בא לעכו ושם את האקדח בראש שלך".

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת משנת 2023 בעבירות איומים והיזק לרכוש במזיד, (טע/1).

עוד הגישה המאשימה כתב אישום, הכרעת הדין וגזר הדין שניתן בת"פ XXXX-01-23, בו בוטל על הנאשם, בין היתר, עונש של מאסר על תנאי בן 4 חודשים והתחייבות על סך 1,000 ₪, שהם ברי הפעלה בתיק שבפניי (טע/2).

ב"כ הנאשם הגיש מסמך מטעם המוסד לביטוח לאומי לפיו הנאשם סובל מנכות בשיעור של 40% ומקבל קצבת נכות (טע/4).

מטעם הנאשם העידו הורי הנאשם אשר הביעו את רצונם לשלב את הנאשם בטיפול, ותיארו את תקופת המעצר כתקופה קשה ומרתיעה כלפי הנאשם. הורי הנאשם ביקשו את רחמי בית המשפט בעת גזירת העונש.

טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/3) ובעל פה, כי הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשם הינו זכותו החוקתית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות של כל גבר, וכן זכותה לחירות נפשית ולחיות את חייה מבלי להיות מאוימת או לחשוש לחייה. לטענת המאשימה מדובר בנאשם שפיתח אובססיות כלפי המתלוננת ובשל כך נהג לפקוד את החנות בו עבדה בתדירות גבוהה, הטריד אותה ואת עובדי החנות, וזאת חרף בקשות חוזרות שיחדל ממעשיו. עוד נטען, כי המתלוננת אף הוציאה נגד הנאשם צו הגנה, אך עם פקיעתו הנאשם שב לסורו והמשיך להטריד את המתלוננת, תוך נקיטה באלימות ואיומים כלפי עובדי החנות. המאשימה הוסיפה וטענה כי מדובר באיומים ברף הגבוה ביותר, באמצעות חפץ הנחזה להיות אקדח ועל אף שאין מדובר בבני זוג יש לראות את התיק כתיק אלמ"ב. על כן ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי נוכח העובדה כי מדובר בנאשם עם רקע נפשי, שמאובחן כבעל הפרעת אישיות והתנהגות אימפולסיבית, שאינו מטופל, מסוכנותו כלפי המתלוננת נותרה בעינה. לאור זאת, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם, להפעיל מאסר המותנה במצטר לעונש שיוטל בתיק זה, להפעיל התחייבות כספית מתיקו הקודם של הנאשם ולהשית עליו בנוסף מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טען כי מעשי הנאשם אינם מעידים על דפוסים עבריינים, מדובר בתקיפה מינורית, ויש להתחשב בכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי. עוד נטען כי יש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם אשר אובחן עם OCD והפרעת התנהגות, דבר המהווה את הרקע למעשים והוא מוכר כנכה בשיעור של 40 אחוז ומקבל קצבת נכות. ב"כ הנאשם הוסיף טען כי הנאשם נמצא במעצר מזה מספר חודשים וסובל שם מאלימות והצקות על רקע אופיו ומצבו הנפשי, כאשר מערכת שב"ס אינה מתאימה לו. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (ט/5) וטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה וחסך את עדות המתלוננים ואת זמנו של בית המשפט. עוד הפנה ב"כ הנאשם למצוקת הכליאה ולדו"ח ועדת דורנר. על אף שלנאשם הרשעה

אחת קודמת נטען כי אין לגזור עליו עונש מעל הרף התחתון של המתחם לו עתר. עוד ביקש ב"כ הנאשם להפעיל את המאסר על תנאי בחופף לעונש שייגזר.

דברי הנאשם:

הנאשם ביקש את סליחת המתלוננת, הצטער על מעשיו ותיאר את סבלו בכלא.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה הם זכותו של אדם לשלמות גופו, לבריאותו, בטחונו האישי וכבודו. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מעבירת האיומים הינם הגנה על שלוות נפשו של המאויים, חופש הפעולה והבחירה שלו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, אשר פיתח יחס אובססיבי כלפי המתלוננת א. ונהג להגיע לעיתים תכופות לחנות בה עבדה, שם הטריד אותה ואת עובדי המקום. המתלוננת א. אף נאלצה להוציא כנגד הנאשם צו הגנה מפני הטרדותיו, אך עם פקיעתו הנאשם שב והטריד את המתלוננת חרף סירובה העיקש לחיזוריו. במהלך האירוע האחרון, עת הגיעה הנאשם פעם נוספת לחנות ורצה לראות את המתלוננת א., האחרונה נמלטה מהחנות. הנאשם התעמת עם עובדי המקום, ואף דחף את המתלון שביקש ממנו לעזוב.

הנאשם לא אמר נואש ומשנכנסה המתלוננת לרכבה, הגיע עם רכבו וחסם את נתיב נסיעתה באמצעות רכבו, יצא מהרכב כשהוא אוחז חפץ הנחזה להיות אקדח וניסה להתקרב לעבר המתלוננת. בזמן שעובדי החנות ניסו להרחיקו, הנאשם איים בפגיעה בהם באומרו למתלון כי יירה בו ויביא לו אנשים ממשפחת פשע ובאומרו למתלוננת א. כי "ישים את האקדח בראשה".

מדובר באיומים ברף חומרה גבוהה, כאשר האיום מומחש על ידי חפץ הנחזה להיות אקדח. גם אם מדובר בחפץ שאינו סוגל לירות, הרי המתלוננים לא היו מודעים לכך בזמן אמת ועל כן הפחד והבהלה שלהם היה אמיתי.

זאת ועוד, על אף שמחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה עולה כי הנאשם כשיר לעמוד לדין וכי אין רמזים שבעת ביצוע המעשים היה שרוי במצב פסיכוטי, הנאשם אובחן כסובל מהפרעת אישיות והתנהגות אימפולסיבית, הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית ואין להתעלם מכך, שמצבו הנפשי היה ברקע לביצוע העבירות הגם שלא מדובר בקרבה לסייג האחריות הפלילית.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי הפגיעה בערכים

המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ב"כ המאשימה הפנה בעיקר לפסיקה שעניינה בалиמות בתוך התא המשפחתי. אמנם התיק שבפניי בוצע על רקע של אובססיה רומנטית אותה פיתח הנאשם כלפי המתלוננת, אך לא ניתן ללמוד מהפסיקה בגין אלימות במשפחה לענייננו, כאשר בבסיס הענישה בתיקים אלה עומדים שיקולים שונים מזה שבפניי.

· ברע"פ 4815/16 **כרמית כחלון נגד מדינת ישראל** (26.06.16), המבקשת הודתה והורשעה בעבירות תקיפה סתם ואיומים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר לתקופה שיכול ותרוצה בעבודות שירות**. בית משפט השלום הטיל על המבקשת חודשיים מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי. ערעורה לבית המשפט המחוזי לביטול המאסר על תנאי נדחה ובקשתה לרשות ערעור נדחתה אף היא.

· בע"פ 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (24.6.14) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים ותקיפה סתם. לאחר שהמתלונן נכנס למסעדה על מנת לקחת ארוחה שהזמין, נכנס המערער אל המסעדה יחד עם אדם נוסף, תקף את המתלונן שלא כדין, ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו וזאת בכוונה להפחידו, בכך שלפת את חולצתו בחוזקה תוך שהוא סוטר לפניו והחל לנסות לגרור אותו אל מחוץ למסעדה, תוך שהוא מאיים עליו "בוא צא החוצה אני רוצה לפגוע בך". ניסיונו זה לא צלח רק תודות להתערבות עובדי המסעדה אשר הרחיקו את המערער מהמתלונן. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לשמונה חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ 9433-03-14 **אסתר ביתם נגד מדינת ישראל** (07.07.14), המערערת הורשעה בכך שתקפה את המתלוננת בפניה במכת אגרוף. בית המשפט הרשיע אותה והשית עליה חודש מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הותיר את ההרשעה על כנה, ביטל את עונש המאסר על תנאי והטיל על המערערת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

· בעפ"ג 12882-09-18 **אודי מעוז נ' מדינת ישראל** (30.6.19) הורשע המערער בעבירת תקיפה ובעבירת איומים לאחר שתקף את חברו לעבודה בכך שדחף אותו ושפך עליו כוס מים ולאחר מכן איים עליו. בתיק שצירף המערער הוא הורשע בעבירת איומים ובעבירה של היזק בזדון לאחר שאיים על חברו לעבודה ומשפוט שבר המערער מסך של מכונת ייצור וגרם לנזק לציוד נוסף בסך של אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, כמו כן מאסר על תנאי בן חודש שהיה תלוי ועומד נגדו, הופעל בחופף. נוכח הליך שיקום מוצלח שעבר המערער קבע בית המשפט המחוזי בערעור שהגיש המערער כי הנאשם ירצה חלף 6 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות כולל

הפעלת מאסר על תנאי, כאשר שאר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

· בעפ"ג 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.2014) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל** ועל הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים לריצוי באופן חופף בחלקו, כך שעל הנאשם הוטל לרצות 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

· בת"פ 2931-05-18 **מדינת ישראל נ' דהן ואח'** (4.5.18) הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם. **נקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר**. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

· בת"פ 51123-07-22 **מדינת ישראל נ' שאול נחמיאס** (1.2.24) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם ועבירה של איומים. המתלונן, קטין שנת 2015 למד באותה כיתה בה למד בנו של הנאשם. הנאשם הגיע לכיתה ותקף את המתלונן באופן שסטר לו על הלחיים וגרם לו לאדמומיות. בנוסף הנאשם איים על המתלונן. משהגיע המנהל לכיתה איים האשם על המנהל. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל ופיצוי לטובת הקטין**. לאור נסיבות שיקום חריגות, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ, פיצוי למתלונן והתחייבות.

· בת"פ 21289-07-21 **מדינת ישראל נ' אייל קשקוש** (17.1.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירת איומים. לאחר שהגיעו שוטרים לבית הורי אשת הנאשם, עקב סכסוך שפרץ במקום, התנגד הנאשם לבקשת השוטרים לעזוב את המקום ואמר בפניהם, כי "יקח אקדח ויירה במשפחה אם צריך". **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל- 9 חודשי מאסר**. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי של 3 חודשים והתחייבות.

· בת"פ 24174-01-22 **מדינת ישראל נ' סרחאן** (17.11.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין הנאשם לאמו איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד ל- 9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית**. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי.

· בת"פ 60875-07-21 **מדינת ישראל נ' עומר** (7.7.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירת איומים. הנאשם התקשר למנהל בית ספר (המתלונן) ואיים בפגיעה בגופו על רקע חשד כי המתלונן הלשין בכל הנוגע להפרת סדר המונית שהייתה בחתונת אחיו של הנאשם. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי**. על הנאשם הוטל עונש של מאסר על תנאי וקנס.

· בת"פ 765-01-22 **מדינת ישראל נ' זריק** (4.1.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של איומים והחזקת אגרופן שלא כדין. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר**

מותנה לבין 12 חודשי מאסר. הנאשם ללא עבר פלילי ובשים לב לחלוף הזמן הוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקה חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הנאשם, בהודאתו חסך לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט, אלא גם מהצורך להעיד את המתלוננים בתיק, ובפרט את המתלוננת א.

בנוסף לא ניתן להתעלם ממצבו הנפשי של הנאשם הסובל מהפרעות נפשיות, הגורמות להתנהגות אובססיבית, כפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו והוא אף הוכר כנכה על ידי ביטוח הלאומי בשיעור 40%.

בנוסף, התרשמתי מכך כי לנאשם משפחה תומכת, המעוניינת לדאוג כי יקבל טיפול פסיכיאטרי מתאים לאחר שחרור, דבר המקשה במידת מה את הסיכון להישענות עבירות בעתיד.

עוד נתתי את דעתי, כי הנאשם עצור עד תום ההליכים מזה תקופה, ונוכח מצבו הנפשי סובל מהתנכלויות מצד אסירים אחרים, והתרשמתי כי המעצר היווה עבור הנאשם גורם מרתיע.

לחומרא לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת, בגין עבירות איומים והיזק לרכוש, ואת העבירות מושא תיק זה ביצע כאשר מאסר על תנאי בן 4 חודשים תלוי ועומד נגדו.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל של 3 חודשים מיום מעצרו בתאריך 30.4.25.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום עכו) 69460-01-23 באופן שחודשיים יהיו במצטבר וחודשיים בחופף לעונש שהוטל בתיק זה, כך
סך הכל על הנאשם לרצות עונש מאסר בן 5 חודשים מיום מעצרו בתאריך 30.4.25

מצאתי לחפוף חלק מהתנאי על מנת לעודד את הנאשם עם שחרורו מהכלא להחל בהליך טיפולי לו הוא זקוק, כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית.

3. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של אלימות פיזית או מילולית, ויורשע בגינה.

4. אני מורה על הפעלת התחייבות כספית בסך 1,000 ₪ אשר הוטלה על הנאשם בת"פ (שלום עכו) 69460-01-23 - או 10 ימי מאסר תחתיה. ההתחייבות שהופעלה תשולם על ידי הנאשם תוך 90 יום מהיום.

ההתחייבות שהופעלה תשולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

ניתן לשלם את ההתחייבות שהופעלה באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם עונש כלכלי נוסף.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ה, 08 יולי 2025, במעמד הצדדים.